

Kamer
der Volksvertegenwoordigers

Chambre
des Représentants

13 JANUARI 1954:

WETSONTWERP

betreffende de toekenning aan de Koning
van buitengewone machten in oorlogstijd.

AMENDEMENTEN VOORGESTELD
DOOR DE HEER MERTENS de WILMARS.

Eerste artikel.

I. — In 6°, littera b), na de woorden : « Andere dan die welke het voorwerp van de overtreding uitmaken » invoegen wat volgt : « die gediend hebben om ze te begaan of er het product van zijn ».

VERANTWOORDING.

De oorspronkelijke redactie is te algemeen en gaat het nagestreefde doel voorbij.

De voorgestelde tekst herneemt de beperking die reeds in de samengestelde volmachtwetten van 7 September 1939 en 14 December 1944 geschreven stond.

II. — Littera c) van 6° vervangen door wat volgt :

« Aan de bevoegde minister of aan de door hem aangeduid overheden toestaan, dadelijk na de vaststelling van een misdrijf, de voorlopige sluiting te bevelen van de inrichting waar het misdrijf werd vastgesteld of die uitgebaat of beheerd is door een der personen lastens wie het misdrijf werd vastgesteld. »

VERANTWOORDING.

De oorspronkelijke tekst is te algemeen en behoeft, ter vermindering van misbruik, nader te worden omschreven.

Art. 4 (nieuw).

Een artikel 4 toevoegen, dat luidt als volgt :

« De besluiten genomen krachtens deze wet houden op

13 JANVIER 1954.

PROJET DE LOI

relatif à l'attribution au Roi
de pouvoirs extraordinaires en temps de guerre.

AMENDEMENTS
PRÉSENTÉS PAR M. MERTENS de WILMARS.

Article premier.

I. — Au littera b) du 6°, après les mots : « autres que ceux qui font l'objet de l'infraction » insérer ce qui suit : « qui ont servi à la commettre ou qui en sont le produit ».

JUSTIFICATION.

Le texte primitif est trop général et dépasse le but envisagé.

Le texte proposé reprend la restriction inscrite déjà dans les lois de pleins pouvoirs, coordonnées du 7 septembre 1939 et du 14 décembre 1944.

II. — Remplacer le texte du littera c) du 6° par ce qui suit :

« Autoriser le ministre compétent ou les autorités qu'il désignera à ordonner, dès la constatation d'une infraction, la fermeture provisoire de l'établissement où l'infraction a été constatée ou qui est exploité ou géré par un des personnes à charge de qui l'infraction est constatée. »

JUSTIFICATION.

Le texte primitif est trop général et devrait être précisé en vue d'éviter des abus.

Art. 4 (nouveau).

Ajouter un article 4, rédigé comme suit :

« Les arrêtés pris en vertu de la présente loi cesseront

Zie :

172 (1952-1953) : Wetsontwerp.

Voir :

172 (1952-1953) : Projet de loi.

G.

van kracht te zijn op de bij Koninklijk besluit, voor het terugbrengen van het leger op vredesvoet, bepaalde datum. »

VERANTWOORDING.

De voorgestelde tekst herneemt de bepaling van het artikel 2 van de wet van 20 Maart 1945 betreffende de toekenning van buiten gewone machten aan de Koning.

De voorzieningen die de Koning in oorlogstijd heeft te treffen zijn uiteraard van tijdelijke aard; zij beantwoorden aan de noodzakelijk heden van een uitzonderlijke toestand. De toegekende bevoegdheden zijn niet gegeven om permanente wijzigingen in de wetgeving tot stand te brengen.

Het verdient derhalve aanbeveling het tijdelijk karakter van die voorzieningen vast te leggen.

De wetgever behoudt trouwens steeds de mogelijkheid, zoals hij heeft gedaan met de wet van 1 Juni 1948 een deel van de genomen regelingen door een uitdrukkelijke wilsverklaring te bestendigen.

d'être en vigueur au jour fixé par arrêté royal pour la remise de l'armée sur pied de paix. »

JUSTIFICATION.

Le texte propose reprend la disposition de l'article 2 de la loi du 20 mars 1945 relative à l'attribution au Roi de pouvoirs extraordinaires.

Les mesures que le Roi est amené à prendre en temps de guerre sont essentiellement d'ordre temporaire; elles répondent aux nécessités d'une situation exceptionnelle. Les pouvoirs extraordinaires ne sont pas accordés en vue d'apporter des modifications permanentes à la législation.

Il y a donc lieu de consacrer le caractère temporaire desdites mesures.

D'ailleurs, le législateur a toujours la faculté de rendre permanente, par une expression formelle de sa volonté, une partie des mesures prises comme il l'a fait par la loi du 1er juin 1948.

J. MERTENS de WILMARS.
